

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р4 г 9/2020
28.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Божидар Вујичић, у предмету предлагача АА из ..., коју заступа пуномоћник Слободан Б. Драгутиновић, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о приговору предлагача за убрзавање поступка у предмету Врховног касационог суда Рев 2237/2019, након спроведеног испитног поступка, донео је 28.08.2020. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснован приговор предлагача АА из ... за убрзање поступка у предмету Врховног касационог суда Рев 2237/2019.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је 29.06.2020. године, овом суду поднео приговор ради заштите права на суђење у разумном року. У приговору је навео да је пред Вишим судом у Јагодини у току поступак у предмету П 27/14 у коме је тај суд 14.06.2017. године донео делимичну пресуду. Одлучујући о жалби Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж 4000/2017 од 23.11.2018. године потврдио првостепену пресуду у усвајајућем делу, а укинуо је у одбијајућем делу, као и у односу на трошкове спора. Против правноснажне другостепене пресуде 11.02.2019. године је изјављена ревизија, па су списи предмета ради одлучивања о ревизији достављени Врховном касационом суду који о изјављеној ревизији још увек није одлучио иако се ради о спору велике вредности. С тим у вези предлаже да се наведени предмет што пре узме у рад и по њему донесе одлука, а да се предлагачу накнаде трошкови поступка.

Одлучујући о приговору на основу члана 7. ст. 2, 9. и 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року ("Службени гласник РС" број 40/2015), Врховни касациони суд је нашао да је приговор неоснован.

У испитном поступку привљен је извештај од писарнице Врховног касационог суда и извршен увид у списе предмета. Затражен је извештај и од судије известиоца, али исти није прибављен због годишњег одмора судије, а имајући у виду рок за одлучивање о приговору из члана 7. став 4. Закона, те чињеницу да је из осталих доказа могуће потпуно утврдити чињенично стање, није било ни неопходно да се извештај судије известиоца прибавља. Према утврђеном чињеничном стању пресудом Вишег суда у Јагодини П 27/14 од 14.06.2017. године делимично је усвојен тужбени захтев. Решавајући о жалби Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж 4000/2017 од 23.11.2018. године првостепену пресуду потврдио у усвајајућем делу, а исту је укинуо

у одбијајућем делу као и у односу на трошкове спора. Против правноснажне другостепене пресуде 11.02.2019. године је изјављена ревизија која је са списима предмета примљена у Врховни касациони суд 29.05.2019. године и заведена под Рев 2237/19. Ревизија је предата у рад судији известиоцу 04.06.2019. године и поступак по предмету још увек није окончан.

Уставом Републике Србије у члану 32. став 1. је прописано да свако има право да му независан, непристрасан и законом установљен суд правично и у разумном року јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка као и оптужбама против њега. Закон о парничном поступку у члану 10. став 1. такође прописује да странка има право да суд одлучи о њеним захтевима и предлозима у разумном року, а Закон о заштити права на суђење у разумном року у члану 4. је прописао да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законских рокова за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлука.

Имајући у виду поменуте одредбе Устава и закона, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају предлагачу није повређено право на суђење у разумном року, те да је отуда његов приговор неоснован. При томе овај суд је имао у виду да се приговор предлагача односи на поступање Врховног касационог суда у коме се предмет налази од 29.05.2019. године. Имајући у виду време подношења приговора, то значи да се предмет налази у овом суду нешто више од годину дана, а у овом периоду је проглашено ванредно стање 15.03.2020. године које је трајало до 06.05.2020. године, што је опште позната околност. Сагласно закључку Високог савета судства од 18.03.2020. године у судовима су се у том периоду одржавала само суђења која не трпе одлагање у предметима кривичне и грађанске материје који су изричито наведени, а то значи и да је у наведеном периоду постојала објективна немогућност поступања судије известиоца, односно овог суда по конкретном предмету.

Због свега наведеног и одлучено је као у ставу првом изреке решења.

С обзиром да је одбијен као неоснован приговор предлагача за убрзавање поступка он нема право ни на трошкове поступка сходно одредби члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку у вези члана 153. став 1. Закона о парничном поступку, па је и одлучено као у ставу другом изреке.

Судија
Божидар Вујичић,с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења дозвољена је жалба

Врховном касационом суду у року од 8 дана од пријема истог.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић